

Inga Lisac (13. prosinca 1930., Novi Marof). Srednju školu završila u Zagrebu 1949. Diplomirala je 1953., magistrirala 1966., a doktorirala 1978. na PMF-u u Zagrebu iz fizike, struka geofizika s meteorologijom, obranivši doktorsku tezu *Struktura prizemnog strujanja zraka Zagrebačke gore* (voditelj B. Makjanić). Usavršavala se u SR Njemačkoj 1960.

(Aerološki odjel Slobodnog sveučilišta u Zapadnom Berlinu, pod vodstvom prof. dr. R. Scherchaga), Austriji 1965. (Centralni zavod za meteorologiju i geodinamiku u Beču), Poljskoj 1967. (Klimatološki zavod Geografskog instituta Poljske akademije u Varšavi), SAD-u 1970.–1973. (Odjel za biometeorologiju Agromorskog fakulteta Državnog sveučilišta Utah u Loganu, Utah (USU)), te Mađarskoj 1988. (Sveučilište Eötvös Loránd u Budimpešti). Zaposlila se 1953. u Sinoptičkom odjelu Hidrometeorološkog zavoda (HMZ), a od 1955. vodi Aerološku stanicu Zagreb-Maksimir HMZ-a. U razdoblju 1961.–1973. radi u Institutu za fiziku atmosfere i kozmičku fiziku JAZU kao znanstveni asistent, a od 1974. na dalje radi u Geofizičkom zavodu PMF-a (asistent, a od 1984. docent). Bila je mentor pri izradi desetak diplomskih radova i sudjelovala u komisijama za ocjenu magisterija i doktorskih disertacija. Godine 1997. je umirovljena. U dodiplomskoj nastavi na Geofizičkom odsjeku PMF-a vodila je vježbe iz *Klimatologije* i *Sinoptičke meteorologije*, a bila je nosiocem sljedećih kolegija: *Meteorologija s klimatologijom*, *Aeronomija I i II*, *Odabrana poglavlja iz meteorologije*, *Meteorološki praktikum*. Predavala je i *Fiziku atmosfere* na Geotehničkom fakultetu u Varaždinu. Na posljediplomskom studiju Geofizičkog odsjeka PMF-a držala je predavanja iz kolegija *Antropogene promjene u atmosferi*.

Rezultati njenog znanstvenog rada sadrže prve mjerene vrijednosti komponenata Sunčevog zračenja u obalnom području Hrvatske, uvjetovane lokalnim refleksijama, blizinom mora i krševitog stijenja. Uvođenjem mjerenja kiselosti oborina ocijenila je porijeklo transporta kiselih onečišćujućih tvari iznad sjeverozapadne Hrvatske u razdoblju 1970.–1985. Analizom režima prizemnog strujanja zraka u Zagrebu procijenila je udio općeg i lokalnog orografskog sustava strujanja zraka. Iz mjerenja prizemnog ozona u Zagrebu ocijenjen je udio antropogene promjene razine prizemnog ozona u atmosferi unatrag posljednjih stotinjak godina i povećanje koncentracije troposferskog ozona stratosferskog porijekla u osobitim dinamičkim uvjetima u zagrebačkom području. Uz to, I. Lisac je sudjelovala u proučavanju značenja I. Stožira, A. Mohorovičića, S. Škreba i J. Goldberga za razvoj Geofizičkog zavoda, Opsevatorija Puntijarka i geofizike u Hrvatskoj.

Imenovanjem I. Lisac za glavnog urednika (1984.–1989.) znanstvena publikacija *Radovi s povremenim izlaženjem* do 1983. razvijena je u znanstveni časopis *Geofizika s međunarodnom recenzijom* i redovitim izlaženjem uz postizanje najviših ocjena. Organizirala je i sudjelovala u radu seminara i kolokvija, bila je član TEMPUS grupe, te korespondent International Association of Geomagnetism and Aeronomy. Koordinirala je i surađivala na projektima: "Istraživanje atmosfere", EUROTRAC (međunarodni), "Međudjelovanje atmosfere i mora i recentne klimatske promjene" i "Višejezični geofizički rječnik". Sudjelovala je u nizu radijskih i televizijskih emisija i objavila članke u javnim glasilima, radi populariziranja struke. Član je Hrvatskog meteorološkog društva, Royal Meteorological Society, Hrvatskog društva za zaštitu zraka te Hrvatskog ekološkog društva.